

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (prvá komora)

z 10. apríla 2019 *

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Určité obmedzujúce opatrenia prijaté proti osobám, skupinám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu – Zmrazenie finančných prostriedkov – Možnosť kvalifikovať orgán tretieho štátu ako príslušný orgán v zmysle spoločnej pozície 2001/931/SZBP – Skutkový základ rozhodnutí o zmrazení finančných prostriedkov – Povinnosť odôvodnenia – Overovanie aktov Rady“

Vo veci T-643/16,

Al-Gama'a al – Islamiyya Egypt, v zastúpení: L. Glock, advokát,

žalobkyňa,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: pôvodne G. Étienne a H. Marcos Fraile, neskôr H. Marcos Fraile, B. Driessen a V. Piessevaux a napokon H. Marcos Fraile, B. Driessen a A. Sikora-Kalèda, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Európska komisia, v zastúpení: pôvodne J. Norris-Usher, L. Havas, R. Tricot a L. Baumgart, neskôr R. Tricot, C. Zadra a A. Tizzano, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na po prvé k zrušeniu rozhodnutia Rady (SZBP) 2016/1136 z 12. júla 2016, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (SZBP) 2015/2430 (Ú. v. EÚ L 188, 2016, s. 21), a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2016/1127 z 12. júla 2016, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu, a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) 2015/2425 (Ú. v. EÚ L 188, 2016, s. 1), po druhé rozhodnutia Rady (SZBP) 2017/154 z 27. januára 2017, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (SZBP) 2016/1136 (Ú. v. EÚ L 23, 2017, s. 21), a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2017/150 z 27. januára 2017, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu, a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) 2016/1127 (Ú. v. EÚ L 23, 2017,

* Jazyk konania: francúzština.

s. 3), po tretie rozhodnutia Rady (SZBP) 2017/1426 zo 4. augusta 2017, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (SZBP) 2017/154 (Ú. v. EÚ L 204, 2017, s. 95), a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2017/1420 zo 4. augusta 2017, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) 2017/150 (Ú. v. EÚ L 204, 2017, s. 3), po štvrté rozhodnutia Rady (SZBP) 2018/475 z 21. marca 2018, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (SZBP) 2017/1426 (Ú. v. EÚ L 79, 2018, s. 26), a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2018/468 z 21. marca 2018, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) 2017/1420 (Ú. v. EÚ L 79, 2018, s. 7), po piate rozhodnutia Rady (SZBP) 2018/1084 z 30. júla 2018, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2018/475 (Ú. v. EÚ L 194, 2018, s. 144), a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2018/1071 z 30. júla 2018, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie 2018/468 (Ú. v. EÚ L 194, 2018, s. 23), v rozsahu, v akom sa tieto akty týkajú žalobkyne,

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora),

v zložení: predsedníčka komory I. Pelikánová, sudcovia P. Nihoul (spravodajca) a J. Svenningsen,

tajomník: L. Ramette, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 6. novembra 2018,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu a skutkové okolnosti, ktoré nastali po podaní prejednávanej žaloby

Rezolúcia Bezpečnostnej rady Organizácie Spojených národov 1373 (2001)

- 1 Dňa 28. septembra 2001 prijala Bezpečnostná rada Organizácie Spojených národov rezolúciu 1373 (2001), ktorou sa stanovili stratégie na boj proti terorizmu všetkými prostriedkami a konkrétne na boj proti jeho financovaniu. Článok 1 písm. c) tejto rezolúcie okrem iného stanovuje, že všetky štáty musia bezodkladne vykonať zmrazenie finančných prostriedkov a iných finančných aktív alebo ekonomických zdrojov osôb, ktoré páchajú alebo sa pokúšajú o spáchanie teroristických činov alebo ktoré sa zúčastňujú na takýchto činoch či napomáhajú ich páchaniu, subjektov patriacich týmto osobám alebo nimi ovládaných, a osôb a subjektov konajúcich v mene alebo na pokyn týchto osôb a subjektov.
- 2 Táto rezolúcia neuvádza zoznam osôb, subjektov alebo skupín, na ktoré sa majú tieto opatrenia uplatňovať.

Právo Európskej únie

- 3 Rada Európskej únie po konštatovaní, že na vykonanie rezolúcie 1373 (2001) je nevyhnutný akt Únie, prijala 27. decembra 2001 spoločnú pozíciu 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom (Ú. v. ES L 344, 2001, s. 93; Mim. vyd. 18/001, s. 217). Konkrétne článok 2 spoločnej pozície 2001/931 stanovuje zmrazenie finančných prostriedkov a iných finančných aktív alebo ekonomických zdrojov osôb, skupín a subjektov zapojených do teroristických činov a uvedených na zozname nachádzajúcom sa v prílohe uvedenej spoločnej pozície.
- 4 Rada v ten istý deň na účely vykonania opatrení opísaných v spoločnej pozícii 2001/931 prijala na úrovni Únie nariadenie (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu (Ú. v. ES L 344, 2001, s. 70; Mim. vyd. 18/001, s. 207), ako aj rozhodnutie 2001/927/ES, ktorým sa prijíma zoznam uvedený v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 344, 2001, s. 83).
- 5 Dňa 2. mája 2002 zapísala Rada meno „Gama’a al-Islamiyya“ (alias ‚al-Džamá’a al-islámíja‘) (Islamic Group – ‚IG‘) (Islamská skupina – ‚IG‘) na zoznam pripojený k spoločnej pozícii 2002/340/SZBP, ktorou sa aktualizuje spoločná pozícia 2001/931 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 116, 2002, s. 75) a na zoznam obsiahnutý v rozhodnutí 2002/334/ES o vykonaní článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a zrušení rozhodnutia 2001/927 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 116, 2002, s. 33).
- 6 Tieto zoznamy boli aktualizované na základe článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931 a článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001.
- 7 Rada 21. decembra 2015 ponechala meno žalobkyne na uvedených zoznamoch rozhodnutím (SZBP) 2015/2430, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (SZBP) 2015/1334 (Ú. v. EÚ L 334, 2015, s. 18), a vykonávacím nariadením (EÚ) 2015/2425, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) 2015/1325 (Ú. v. EÚ L 334, 2015, s. 1).
- 8 Dňa 22. decembra 2015 Rada uverejnila v *Úradnom vestníku Európskej únie* oznámenie určené osobám, skupinám a subjektom uvedeným na zozname ustanovenom v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 (Ú. v. EÚ C 430, 2015, s. 5). Toto oznámenie informovalo tieto osoby, skupiny a subjekty o tom, že ich meno bolo ponechané na zoznamoch zmrazenia finančných prostriedkov a že môžu Radu požiadať o odôvodnenie tohto ponechania.
- 9 Dňa 20. mája 2016 advokát žalobkyne požiadal Radu, aby mu zaslala odôvodnenie prvotného zapísania mena jeho klientky na zoznamy zmrazenia finančných prostriedkov a jeho následného ponechania na týchto zoznamoch vykonávacím nariadením 2015/2425, pričom spochybnil, že sa uvedené zoznamy v skutočnosti na jeho klientku vzťahovali.
- 10 Rada mu 26. mája 2016 zaslala jedenásť dôvodov, pričom uviedla:

„V prílohe Vám zasielame odôvodnenie zápisu Vášho klienta na zoznam a jeho ponechanie na zozname uvedenom vo [vykonávacom] nariadení 2015/2425..., ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia... č. 2580/2001.“

Napadnuté akty

Akty z júla 2016

- 11 Dňa 12. júla 2016 Rada prijala jednak rozhodnutie (SZBP) 2016/1136, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2015/2430 (Ú. v. EÚ L 188, 2016, s. 21), a jednak vykonávacie nariadenie (EÚ) 2016/1127, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001, a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) 2015/2425 (Ú. v. EÚ L 188, 2016, s. 1) (ďalej spoločne len „akty z júla 2016“). Meno žalobkyne bolo ponechané na zoznamoch pripojených k týmto aktom (ďalej len „sporné zoznamy z júla 2016“).
- 12 Listom z 13. júla 2016 Rada zaslala advokátovi žalobkyne odôvodnenie týkajúce sa ponechania jej mena na sporných zoznamoch z júla 2016 a oznámila jej možnosť požiadať o revíziu týchto zoznamov v rámci článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931. V tomto liste okrem iného uviedla:

„Rada dospela k záveru, že vo veci nenastali žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu jej pozície. V dôsledku toho považuje dôvody, ktoré Vám už oznámila vo svojom liste z 26. mája 2016, za naďalej platné.“
- 13 Z odôvodnenia aktov z júla 2016 vyplýva, že zaradenie mena žalobkyne na sporné zoznamy bolo založené na štyroch vnútroštátnych rozhodnutiach.
- 14 Prvým vnútroštátnym rozhodnutím bola vyhláška č. 1261 z 29. marca 2001, ktorú prijal Secretary of State for the Home Department (minister vnútra, Spojené kráľovstvo, ďalej len „Home Secretary“), dopĺňajúca UK Terrorism Act 2000 (zákon Spojeného kráľovstva o terorizme z roku 2000) a stanovujúca zákaz žalobkyne ako organizácie podieľajúcej sa na terorizme (ďalej len „rozhodnutie, ktoré prijal Home Secretary“).
- 15 Druhým vnútroštátnym rozhodnutím bolo rozhodnutie z 8. októbra 1997, ktoré prijal United States Secretary of State (minister zahraničných vecí USA), označujúce žalobkyňu na účely Immigration and Nationality Act (zákon USA o prisťahovalectve a štátnej príslušnosti) za „zahraničnú teroristickú organizáciu“ (ďalej len „rozhodnutie USA z roku 1997“).
- 16 Tretie vnútroštátne rozhodnutie pochádzalo od ministra zahraničných vecí USA a bolo prijaté 31. októbra 2001 na základe Executive Order No. 13224 (prezidentský dekrét č. 13224) (ďalej len „rozhodnutie USA z roku 2001“).
- 17 Štvrté vnútroštátne rozhodnutie bolo opatrené dátumom 23. január 1995 a bolo prijaté na základe Executive Order No. 12947 (prezidentský dekrét č. 12947) (ďalej len „rozhodnutie USA z roku 1995“).
- 18 V hlavnej časti odôvodnenia týkajúceho sa aktov z júla 2016 Rada najprv konštatovala, že každé z týchto vnútroštátnych rozhodnutí bolo rozhodnutím príslušného orgánu v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 a že tieto rozhodnutia boli naďalej účinnými. Ďalej uviedla, že preskúmala, či mala k dispozícii skutočnosti svedčiacie v prospech vyňatia žalobkyne zo sporných zoznamov z júla 2016, a že žiadne takéto skutočnosti nenašla. Nakoniec uviedla, že dospela k záveru, že dôvody, ktorými bol zápis mena žalobkyne na zoznamy zmrazenia finančných prostriedkov odôvodnený, boli naďalej platné, a konštatovala, že toto meno muselo byť na sporných zoznamoch z júla 2016 ponechané.

- 19 Odôvodnenie týkajúce sa aktov z júla 2016 navyše zahŕňalo prílohu A týkajúcu sa „rozhodnutia príslušného orgánu Spojeného kráľovstva“ a prílohu B týkajúcu sa „rozhodnutí príslušných orgánov USA“. Každá z týchto príloh obsahovala opis vnútroštátnej právnej úpravy, na základe ktorej boli rozhodnutia vnútroštátnych orgánov prijaté, citáciu definícií pojmov terorizmus, ktoré boli v týchto právnych úpravách uvedené, opis postupov revízie uvedených rozhodnutí, opis skutočností, z ktorých uvedené orgány vychádzali, a konštatovanie, že tieto skutočnosti predstavovali teroristické činy v zmysle článku 1 ods. 3 spoločnej pozície 2001/931.
- 20 Rada v bode 16 prílohy A odôvodnenia týkajúceho sa aktov z júla 2016 uviedla, že Home Secretary dospela v novembri 2013 na základe dostupných dôkazov k záveru, že „táto skupina bola do terorizmu zapojená inak, a preto by sa zákaz mal zachovať“.
- 21 V bode 10 prílohy B aktov z júla 2016 Rada uviedla, že USA naposledy revidovali označenie žalobkyne za zahraničnú teroristickú organizáciu 15. decembra 2010 a že vláda USA dospela k záveru o zachovaní tohto označenia. Okrem toho v bode 18 prílohy B Rada odkazuje na „záznamy v evidencii (administrative records) ministerstva zahraničných vecí o al-Džamá’a al-islámíja z roku 2010 a 2003“.

Akty z januára 2017

- 22 Dňa 27. januára 2017 Rada prijala rozhodnutie (SZBP) 2017/154, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2016/1136 (Ú. v. EÚ L 23, 2017, s. 21), a vykonávacie nariadenie (EÚ) 2017/150, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie 2016/1127 (Ú. v. EÚ L 23, 2017, s. 3) (ďalej spoločne len „akty z januára 2017“). Meno žalobkyne bolo ponechané na zoznamoch pripojených k týmto aktom (ďalej len „sporné zoznamy z januára 2017“).
- 23 Listom z 30. januára 2017 Rada zaslala advokátovi žalobkyne odôvodnenie týkajúce sa ponechania jej mena na sporných zoznamoch z januára 2017 a oznámila jej možnosť požiadať o revíziu týchto zoznamov v rámci článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931.
- 24 Toto odôvodnenie bolo rovnaké ako to, ktoré sa týkalo aktov z júla 2016.
- 25 Žalobkyňa na tento list nereagovala.

Akty z augusta 2017

- 26 Dňa 4. augusta 2017 Rada prijala rozhodnutie (SZBP) 2017/1426, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2017/154 (Ú. v. EÚ L 204, 2017, s. 95), a vykonávacie nariadenie (EÚ) 2017/1420, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie 2017/150 (Ú. v. EÚ L 204, 2017, s. 3) (ďalej spoločne len „akty z augusta 2017“). Meno žalobkyne bolo ponechané na zoznamoch pripojených k týmto aktom (ďalej len „sporné zoznamy z augusta 2017“).
- 27 Listom zo 7. augusta 2017 Rada zaslala advokátovi žalobkyne odôvodnenie týkajúce sa ponechania jej mena na sporných zoznamoch z augusta 2017 a oznámila jej možnosť požiadať o revíziu týchto zoznamov v rámci článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931.
- 28 Toto odôvodnenie bolo rovnaké ako to, ktoré sa týkalo aktov z júla 2016 a z januára 2017.

29 Žalobkyňa na tento list nereagovala.

Akty z marca 2018

- 30 Dňa 21. marca 2018 Rada prijala rozhodnutie (SZBP) 2018/475, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2017/1426 (Ú. v. EÚ L 79, 2018, s. 26), a vykonávacie nariadenie (EÚ) 2018/468, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie 2017/1420 (Ú. v. EÚ L 79, 2018, s. 7) (ďalej len spoločne „akty z marca 2018“). Meno žalobkyne bolo ponechané na zoznamoch pripojených k týmto aktom (ďalej len „sporné zoznamy z marca 2018“).
- 31 Listom z 22. marca 2018 Rada zaslala advokátovi žalobkyne odôvodnenie týkajúce sa ponechania jej mena na sporných zoznamoch z marca 2018 a oznámila jej možnosť požiadať o revíziu týchto zoznamov v rámci článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931.
- 32 Toto odôvodnenie bolo rovnaké ako to, ktoré sa týkalo aktov z júla 2016, ako aj aktov z januára a augusta 2017.
- 33 Žalobkyňa na tento list nereagovala.

Akty z júla 2018

- 34 Dňa 30. júla 2018 Rada prijala rozhodnutie (SZBP) 2018/1084, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2018/475 (Ú. v. EÚ L 194, 2018, s. 144), a vykonávacie nariadenie (EÚ) 2018/1071, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie 2018/468 (Ú. v. EÚ L 194, 2018, s. 23) (ďalej len spoločne „akty z júla 2018“). Meno žalobkyne bolo ponechané na zoznamoch pripojených k týmto aktom (ďalej len „sporné zoznamy z júla 2018“).
- 35 Listom z 31. júla 2018 Rada zaslala advokátovi žalobkyne odôvodnenie týkajúce sa ponechania jej mena na sporných zoznamoch z júla 2018 a oznámila jej možnosť požiadať o revíziu týchto zoznamov v rámci článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931.
- 36 Toto odôvodnenie bolo rovnaké ako to, ktoré sa týkalo aktov z júla 2016, aktov z januára a augusta 2017, ako aj aktov z marca 2018, až na niekoľko formálnych rozdielov a na odkaz v bode 16 prílohy B na „právo na účinnú súdnu ochranu“ a už nie na „právo na súdnu ochranu“.
- 37 Žalobkyňa na tento list nereagovala.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 38 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 11. septembra 2016 žalobkyňa predložila prejednávanú žalobu, v ktorej navrhla vyhlásenie neplatnosti aktov z júla 2016 v rozsahu, v akom sa jej týkali.
- 39 Dňa 18. októbra 2016 bola vec pridelená piatej komore Všeobecného súdu.

- 40 Dňa 2. decembra 2016 predseda piatej komory Všeobecného súdu rozhodol v súlade s článkom 69 písm. d) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu o prerušení konania až do vyhlásenia rozhodnutí Súdneho dvora vo veciach C-599/14 P, Rada/LTTE, a C-79/15 P, Rada/Hamas.
- 41 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 21. decembra 2016 podala Európska komisia návrh na vstup do tohto konania ako vedľajší účastník na podporu návrhov Rady.
- 42 Samostatným podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 27. marca 2017 žalobkyňa na základe článku 86 rokovacieho poriadku upravila žalobu tak, aby prihliadala na akty z januára 2017 v rozsahu, v akom sa jej týkali.
- 43 Listom zo 16. augusta 2017 boli účastníci konania vyzvaní, aby predložili svoje pripomienky k dôsledkom, ktoré sa majú v prejednávanej veci vyvodiť z rozsudkov z 26. júla 2017, Rada/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), a z 26. júla 2017, Rada/Hamas (C-79/15 P, EU:C:2017:584).
- 44 Dňa 3. septembra 2017 žalobkyňa na túto výzvu odpovedala.
- 45 Dňa 18. septembra 2017 Rada predložila vyjadrenie k žalobe, ktoré okrem iného obsahovalo vyjadrenie k úprave žalobných návrhov z 27. marca 2017 a pripomienky uvedené v bode 43 vyššie.
- 46 Rozhodnutím z 26. septembra 2017 predseda piatej komory Všeobecného súdu povolil vstup Komisie do konania ako vedľajšieho účastníka konania.
- 47 Samostatným podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 3. októbra 2017 žalobkyňa na základe článku 86 rokovacieho poriadku upravila žalobu tak, aby prihliadala na akty z augusta 2017.
- 48 Dňa 12. októbra 2017 predložila Rada na výzvu Všeobecného súdu vyjadrenie k úprave žaloby z 3. októbra 2017.
- 49 Dňa 8. novembra 2017 žalobkyňa doručila repliku.
- 50 Dňa 9. novembra 2017 Komisia doručila svoje vyjadrenie ako vedľajší účastník konania.
- 51 Dňa 28. novembra 2017 Rada na výzvu Všeobecného súdu doručila svoje pripomienky k vyjadreniu Komisie ako vedľajšieho účastníka konania.
- 52 Dňa 15. januára 2018 doručila Rada dupliku.
- 53 Dňa 13. apríla 2018 predseda Všeobecného súdu na základe článku 27 ods. 2 rokovacieho poriadku nanovo pridelil vec pre jej súvis s inou vecou inému sudcovi spravodajcovi, ktorý bol pridelený k prvej komore.
- 54 Samostatným podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 13. mája 2018 žalobkyňa na základe článku 86 rokovacieho poriadku upravila žalobu tak, aby prihliadala na akty z marca 2018.
- 55 Na výzvu Všeobecného súdu predložili Rada a Komisia podaniami zo 4. a 19. júna 2018 vyjadrenie k návrhu na úpravu žalobných návrhov z 13. mája 2018.
- 56 Samostatným podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 14. septembra 2018 žalobkyňa na základe článku 86 rokovacieho poriadku upravila žalobu tak, aby prihliadala na akty z júla 2018.
- 57 Podaniami z 27. septembra a zo 17. októbra 2018 predložili Rada a Komisia na výzvu Všeobecného súdu vyjadrenie k úprave žaloby zo 14. septembra 2018.

- 58 Na základe návrhu sudcu spravodajcu prvá komora Všeobecného súdu rozhodla o začatí ústnej časti konania.
- 59 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté počas pojednávania 6. novembra 2018.
- 60 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil akty z júla 2016, z januára a augusta 2017, ako aj z marca a júla 2018, v rozsahu, v akom sa jej týkajú (ďalej len spoločne „napadnuté akty“),
 - uložil Rade povinnosť nahradiť všetky trovy konania.
- 61 Rada podporovaná Komisiou navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu ako nedôvodnú,
 - uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

- 62 Žalobkyňa uvádza osem žalobných dôvodov, ktoré sa v uvedenom poradí zakladajú na:
- porušení článku 1 ods. 5 spoločnej pozície 2001/931,
 - porušení článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931,
 - nesprávnom posúdení vecnej stránky skutkových okolností,
 - nesprávnom posúdení, pokiaľ ide o jej povahu ako „teroristickej skupiny“,
 - porušení článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931,
 - porušení povinnosti uviesť odôvodnenie,
 - porušení práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu,
 - chýbajúcim overením odôvodnenia.
- 63 Všeobecný súd považuje za vhodné preskúmať prvý, druhý, tretí a šiesty žalobný dôvod, keďže v tomto šiestom žalobnom dôvode žalobkyňa Rade vytýka, že v napadnutých aktoch neuviedla závažné dôkazy alebo indície v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931, a tiež ôsmy žalobný dôvod.
- 64 Šiesty žalobný dôvod bude preskúmaný po druhom žalobnom dôvode.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 1 ods. 5 spoločnej pozície 2001/931

- 65 Žalobkyňa tvrdí, že Rada porušila článok 1 ods. 5 spoločnej pozície 2001/931, lebo pri zaradení jej mena na sporné zoznamy z júla 2016, z januára a augusta 2017, ako aj z marca a júla 2018 (ďalej len „sporné zoznamy“) neuviedla miesto jej sídla, t. j. Egypt. V tejto súvislosti poznamenáva, že postupom času bolo jej označenie v aktoch Rady zmenené a že existuje veľa skupín, ktoré majú podobné

označenie ako ona. Tieto označenia sa podľa nej odlišujú len niekoľkými písmenami a vo všetkých prípadoch majú vyjadrovať „islamskú skupinu“. Tvrdí, že z dôvodu tejto nepresnosti sa dostala do stavu neistoty v otázke, či sa na ňu sporné zoznamy vzťahovali.

- 66 Rada podporovaná Komisiou proti dôvodnosti tohto žalobného dôvodu namieta.
- 67 Na úvod treba uviesť, že predmet žaloby je obmedzený na napadnuté akty, takže žalobný dôvod môže byť preskúmaný iba v rozsahu, v akom sa ich týka.
- 68 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že článok 1 ods. 5 spoločnej pozície 2001/931 stanovuje:
- „Rada sa postará o zabezpečenie toho, aby k menám fyzických alebo právnických osôb, skupín alebo subjektov uvedeným na zozname v prílohe bol pripojený dostatok podrobných údajov, aby bola možná efektívna identifikácia konkrétnych ľudí, právnických osôb, subjektov alebo orgánov, a tým sa uľahčilo zbavenie viny tých, ktorí majú také isté alebo podobné meno.“
- 69 V prejednávanej veci Rada vo všetkých napadnutých aktoch označila žalobkyňu takto: „Gama’a al-Islamiyya‘ (alias ‚Al-Gama’a al-Islamiyya‘) (‚Islamic Group‘ – ‚IG‘) (‚Islamská skupina‘ – ‚IG‘)“
- 70 Ako zdôrazňuje žalobkyňa, toto označenie neobsahuje údaj o mieste sídla jej organizácie.
- 71 Ustanovenie citované v bode 68 vyššie si však uvedenie tohto údaje nevyžaduje, jedinou požiadavkou je, aby bolo označenie použité Radou dostatočne presné, aby sa zabránilo zámene s organizáciami, ktoré majú rovnaké alebo podobné mená.
- 72 V prejednávanej veci je označenie žalobkyne uvedené v napadnutých aktoch a zopakované v bode 69 vyššie dostatočne konkrétne, pretože sa v každom prípade sčasti odlišuje od názvu skupín a subjektov, ktorých označenie by podľa nej mohlo byť s jej označením omylom zamenené, a to „Al-Jamâ’h al-Islâmiyah“, „Jemaah Islamiyah“, „Al-Jama’ah Al-Islamiyah“, „Jamaat al-Islamiya“ a „Jamaa Islamiya“.
- 73 Aj za predpokladu, že by existovalo riziko zámeny, ako uviedla Rada, toto riziko nemohlo byť žalobkyňi na ujmu, pretože žalobkyňa sa mohla oboznámiť s napadnutými aktmi s vedomím, že sa na ňu vzťahovali, čo je zrejmé z listov Rady z 13. júla 2016, 30. januára a 7. augusta 2017, ako aj z 22. marca a 31. júla 2018 (pozri body 12, 23, 27, 31 a 35 vyššie), a z procesných aktov, ktorými žalobkyňa navrhovala ich zrušenie.
- 74 Za týchto podmienok treba prvý žalobný dôvod zamietnuť ako nedôvodný.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931

- 75 Žalobkyňa vytýka Rade, že porušila článok 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931, keď kvalifikovala rozhodnutie, ktoré prijal Home Secretary, a rozhodnutia USA z rokov 1995, 1997 a 2001 (ďalej spoločne len „rozhodnutia USA“) ako rozhodnutia prijaté príslušnými orgánmi v zmysle uvedeného ustanovenia.
- 76 Ponechanie mena osoby alebo subjektu na zozname zmrazenia finančných prostriedkov v podstate predstavuje predĺženie pôvodného zápisu, a teda predpokladá, že pretrváva nebezpečenstvo zapojenia dotknutej osoby alebo subjektu do teroristických činností, tak ako ho Rada prvotne konštatovala podľa vnútroštátneho rozhodnutia slúžiaceho ako základ pre tento prvotný zápis (rozsudky z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 61, a z 26. júla 2017, Rada/Hamas, C-79/15 P, EU:C:2017:584, bod 39).
- 77 Žalobný dôvod je teda účinný.

- 78 Výhrady k rozhodnutiam orgánov USA treba preskúmať pred výhradami, ktoré sa týkajú orgánov USA a Spojeného kráľovstva spoločne.

O výhradách k rozhodnutiam USA

- 79 Žalobkyňa v prvom rade tvrdí, že Rada nemohla napadnuté akty zakladať na rozhodnutiach orgánov USA, pretože Spojené štáty sú tretím štátom a orgány týchto štátov v zásade nepredstavujú „príslušné orgány“ v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931.
- 80 V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí, že systém zavedený článkom 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 je postavený na dôvere priznanej vnútroštátnym orgánom, ktorá sa zakladá na zásade lojálnej spolupráce medzi Radou a členskými štátmi Únie a opiera sa o uznávanie spoločných hodnôt zakotvených v Zmluvách, ako aj o rešpektovanie spoločných právnych noriem, medzi ktoré patrí Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaný 4. novembra 1950 v Ríme a Charta základných práv Európskej únie. Orgánom tretích štátov podľa nej nemožno túto dôveru priznať.
- 81 V tejto súvislosti treba uviesť, že podľa Súdneho dvora sa pojem „príslušný orgán“ použitý v článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 neobmedzuje len na orgány členských štátov, ale v zásade môže zahŕňať aj orgány tretích štátov (rozsudok z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 22).
- 82 Výklad prijatý Súdny dvorom je odôvodnený jednak znením článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931, ktoré neobmedzuje pojem „príslušné orgány“ na orgány členských štátov, a jednak cieľom tejto spoločnej pozície, ktorá bola prijatá na vykonanie rezolúcie Bezpečnostnej rady OSN 1373 (2001), ktorá má za cieľ posilniť boj proti terorizmu na celosvetovej úrovni systematickou a úzkou spoluprácou všetkých štátov (rozsudok z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 23).
- 83 Pre prípad, že sa pripustí, že orgán tretieho štátu môže predstavovať príslušný orgán v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931, žalobkyňa subsidiárne tvrdí, že platnosť aktov prijatých Radou závisí aj od overení, ktoré je táto povinná vykonať, aby sa uistila najmä o zlučiteľnosti právnej úpravy USA so zásadou dodržiavania práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu.
- 84 V tomto prípade však Rada podľa nej v odôvodnení napadnutých aktov v podstate len opísala postupy revízie a pripomenula, že bolo možné podať žalobu, pričom neoverila, či bolo zaručené právo na obhajobu a právo na účinnú súdnu ochranu.
- 85 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že Súdny dvor rozhodol, že ak sa Rada opiera o rozhodnutie tretieho štátu, je povinná najprv overiť, či bolo pri prijatí tohto rozhodnutia dodržané právo na obhajobu a právo na účinnú súdnu ochranu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 31).
- 86 V odôvodneniach týkajúcich sa jej aktov je Rada povinná uviesť údaje umožňujúce domnievať sa, že takéto overenie vykonala (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-559/14 P, EU:C:2017:583, bod 31).
- 87 Na tento účel musí Rada vo svojich odôvodneniach uviesť dôvody, na základe ktorých dospela k záveru, že rozhodnutie tretieho štátu, o ktoré sa opiera, bolo prijaté v súlade so zásadou dodržiavania práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu (rozsudok z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 33).

- 88 Z judikatúry vyplýva, že zmienky, ktoré musia byť v odôvodnení k tomuto posúdeniu uvedené, môžu byť v prípade potreby stručné (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 33).
- 89 Tvrdenia žalobkyne, ktoré uviedla jednak v súvislosti s právom na účinnú súdnu ochranu a jednak so zásadou dodržiavania práva na obhajobu, treba preskúmať práve s prihliadnutím na judikatúru pripomenutú v bodoch 85 až 88 vyššie.
- 90 Všeobecný súd považuje za vhodné začať touto druhou otázkou.
- 91 V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí, že Rada v odôvodnení týkajúcom sa napadnutých aktov neuviedla údaje o dôvodoch, na základe ktorých po skončení overovania dospela k záveru, že v USA bolo dodržanie práva na obhajobu v rámci správnych konaní, ktoré sa týkali označovania organizácií za teroristické, zaručené.
- 92 Navyše právna úprava USA podľa nej nevyžaduje, aby sa rozhodnutia prijaté orgánmi v tejto oblasti oznámili, dokonca ani to, aby sa odôvodnili. Žalobkyňa uvádza, že aj keď článok 219 zákona USA o prisťahovalectve a štátnej príslušnosti, na ktorom je založené rozhodnutie USA z roku 1997, obsahuje povinnosť uverejniť rozhodnutie o označení vo federálnom registri, nie je to tak v prípade prezidentského dekrétu č. 13224, na ktorom je založené rozhodnutie USA z roku 2001 a ktorý žiadne opatrenie tohto druhu nestanovuje.
- 93 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z judikatúry vyplýva, že zásada dodržiavania práva na obhajobu vyžaduje, aby bolo osobám, na ktoré sa vzťahujú rozhodnutia významným spôsobom ovplyvňujúce ich záujmy, umožnené účinne vyjadriť ich stanovisko ku skutočnostiam, ktoré boli pri odôvodnení sporných rozhodnutí uplatnené v ich neprospech (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. septembra 2013, Texdata Software, C-418/11, EU:C:2013:588, bod 83 a citovanú judikatúru).
- 94 V prípade opatrení, ktorými sa majú zapísať mená osôb alebo subjektov na zoznam zmrazenia finančných prostriedkov, z tejto zásady vyplýva, že dôvody týchto opatrení sa týmto osobám alebo subjektom oznámia súčasne s ich prijatím alebo bezodkladne po ňom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. decembra 2011, Francúzsko/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, bod 61).
- 95 V bode 16 prílohy B odôvodnenia týkajúceho sa napadnutých aktov Rada tvrdí, že:
„Pokiaľ ide o postupy revízie a o uvedený opis dostupných opravných prostriedkov, Rada sa domnieva, že právna úprava Spojených štátov zaručuje ochranu práva na obhajobu...“
- 96 Informácie uvedené Radou v odôvodnení týkajúcom sa napadnutých aktov sa následne líšia podľa toho, o ktoré preskúmané rozhodnutie USA ide.
- 97 Na jednej strane, pokiaľ ide o prezidentské dekréty č. 12947 a 13224, na ktorých sa zakladajú rozhodnutia USA z roku 1995 a z roku 2001, všeobecný opis poskytnutý Radou neuvádza žiadnu povinnosť orgánov USA oznámiť dotknutým osobám odôvodnenie, či dokonca tieto rozhodnutia uverejniť.
- 98 Z toho vyplýva, že dodržanie zásady práva na obhajobu nie je pri týchto dvoch rozhodnutiach zabezpečené, a že, vychádzajúc z judikatúry pripomenutej v bodoch 85 až 88 vyššie, tieto rozhodnutia nemôžu slúžiť ako základ pre napadnuté akty.
- 99 Na druhej strane, pokiaľ ide o rozhodnutie USA z roku 1997, je pravda, že z bodov 10 a 11 prílohy B napadnutých aktov vyplýva, že podľa zákona USA o prisťahovalectve a štátnej príslušnosti sa označenia zahraničných teroristických organizácií alebo rozhodnutia vydané v nadväznosti na žiadosť

o zrušenie týchto označení uverejňujú vo federálnom registri. Rada však neuviedla žiadne informácie o tom, či v tomto prípade uverejnenie rozhodnutia USA z roku 1997 obsahovalo nejaké odôvodnenie. Navyše z odôvodnenia týkajúceho sa napadnutých aktov nevyplýva ani to, že by bolo žalobkyni popri výroku uvedeného rozhodnutia akokoľvek poskytnuté odôvodnenie akéhokoľvek druhu.

- 100 Za týchto podmienok treba preskúmať, či údaj o tom, že rozhodnutie je uverejnené v úradnom vestníku tretieho štátu, postačuje na vyvodenie záveru, že Rada si v súlade s judikatúrou citovanou v bodoch 85 až 88 vyššie splnila svoju povinnosť overiť, či bolo v tretích štátoch, ktoré vydali rozhodnutia slúžiace ako základ pre napadnuté akty, dodržané právo na obhajobu.
- 101 Na tieto účely treba odkázať na vec, v ktorej boli vyhlásené rozsudky z 26. júla 2017, Rada/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), a zo 16. októbra 2014, LTTE/Rada (T-208/11 a T-508/11, EU:T:2014:885). V tejto veci Rada v odôvodnení dotknutých aktov uviedla, že rozhodnutia orgánov daného tretieho štátu boli uverejnené v úradnom vestníku tohto štátu, pričom ďalšie informácie neuviedla (rozsudok zo 16. októbra 2014, LTTE/Rada, T-208/11 a T-508/11, EU:T:2014:885, bod 145).
- 102 V rozsudku z 26. júla 2017, Rada/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583, body 36 a 37), Súdny dvor s prihliadnutím na všetky zmienky o rozhodnutiach orgánov tretieho štátu, ktoré boli v odôvodnení nariadenia Rady uvedené, rozhodol, že tieto nepostačovali na to, aby sa dalo konštatovať, že táto inštitúcia vykonala požadované overenie, pokiaľ ide o dodržiavanie práva na obhajobu v tomto treťom štáte.
- 103 V prejednávanej veci treba na základe rovnakých dôvodov dospieť k rovnakému záveru, pokiaľ ide o jedinú zmienku uvedenú v odôvodnení týkajúcom sa napadnutých aktov, podľa ktorej bolo rozhodnutie USA z roku 1997 uverejnené v USA vo federálnom registri.
- 104 Z týchto dôvodov a bez toho, aby bolo vôbec nutné preskúmať otázku dodržania práva na účinnú súdnu ochranu, je nutné konštatovať, že v prejednávanej veci je odôvodnenie týkajúce sa rozhodnutí USA nedostatočné, takže tieto rozhodnutia nemôžu slúžiť ako základ napadnutých aktov.
- 105 Keďže článok 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 nevyžaduje, aby sa akty Rady zakladali na viacerých rozhodnutiach príslušných orgánov, stačilo by, ak by napadnuté akty odkazovali, pokiaľ ide o zaradenie mena žalobkyne na sporné zoznamy, len na rozhodnutie, ktoré prijal Home Secretary, takže je vhodné preskúmanie žaloby vykonať tak, že sa žaloba obmedzí na napadnuté akty v rozsahu, v akom sa tieto pôvodne zakladajú na rozhodnutiach, ktoré prijal Home Secretary.

O výhradách spoločných pre rozhodnutia orgánov Spojeného kráľovstva a rozhodnutia orgánov USA

- 106 Žalobkyňa tvrdí, že rozhodnutia orgánov USA a Spojeného kráľovstva, na ktorých sú napadnuté akty založené, nepredstavujú „rozhodnutia príslušných orgánov“ v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931, a to z troch dôvodov.
- 107 V súlade s vyššie uvedeným bodom 105 budú tieto dôvody preskúmané nižšie v rozsahu, v akom sa týkajú rozhodnutia, ktoré prijal Home Secretary.

– O prednosti, ktorú treba priznať súdnym orgánom

- 108 Žalobkyňa tvrdí, že podľa článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 sa Rada môže opierať o rozhodnutia správnych orgánov len vtedy, ak súdne orgány nemajú v oblasti boja proti terorizmu žiadnu právomoc. V prejednávanej veci však podľa nej o takýto prípad nejde, pretože v Spojenom kráľovstve súdne orgány majú v tejto oblasti právomoc. Rozhodnutie, ktoré prijal Home Secretary, preto podľa nej nemohlo byť v napadnutých aktoch zohľadnené.

109 Rada podporovaná Komisiou proti dôvodnosti tohto tvrdenia namieta.

110 V tejto súvislosti treba uviesť, že podľa judikatúry nie je pre uplatnenie článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 rozhodujúce, že rozhodnutie je vydané v správnom a nie v súdnom konaní, keďže samotné znenie tohto ustanovenia výslovne stanovuje, že nesúdny orgán možno kvalifikovať ako príslušný orgán v zmysle tohto ustanovenia (rozsudky z 23. októbra 2008, *People's Mojahedin Organization of Iran/Rada*, T-256/07, EU:T:2008:461, body 144 a 145, a zo 16. októbra 2014, *LTTE/Rada*, T-208/11 a T-508/11, EU:T:2014:885, bod 105).

111 Hoci článok 1 ods. 4 druhý pododsek spoločnej pozície 2001/931 obsahuje uprednostnenie rozhodnutí vydaných súdnymi orgánmi, nijakým spôsobom nevylučuje zohľadnenie rozhodnutí vydaných správnymi orgánmi, za predpokladu, po prvé, že tieto orgány majú podľa vnútroštátneho práva účinnú právomoc prijímať obmedzujúce rozhodnutia voči zoskupeniam zapojeným do terorizmu, a po druhé, že tieto orgány, aj keď sú len správnymi orgánmi, možno považovať za „rovnocenné“ súdnym orgánom (rozsudok zo 16. októbra 2014, *LTTE/Rada*, T-208/11 a T-508/11, EU:T:2014:885, bod 107).

112 Podľa judikatúry sa správne orgány majú považovať za rovnocenné súdnym orgánom vtedy, keď ich rozhodnutia možno napadnúť žalobou na súde (rozsudok z 23. októbra 2008, *People's Mojahedin Organization of Iran/Rada*, T-256/07, EU:T:2008:461, bod 145).

113 Preto skutočnosť, že súdy dotknutého štátu majú právomoci v oblasti potláčania terorizmu, nebráni tomu, aby Rada zohľadnila rozhodnutia vydané vnútroštátnym správnym orgánom povereným prijatím obmedzujúcich opatrení v oblasti terorizmu (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. októbra 2014, *LTTE/Rada*, T-208/11 a T-508/11, EU:T:2014:885, bod 108).

114 V prejednávanej veci z informácií poskytnutých Radou vyplýva, že rozhodnutia, ktoré prijal Home Secretary, môžu byť predmetom žaloby na Proscribed Organisations Appeal Commission (odvolacia komisia pre zakázané organizácie, Spojené kráľovstvo), ktorá rozhodne podľa zásad, ktorými sa riadi súdne preskúmanie, a že každý účastník konania sa môže proti rozhodnutiu odvolacej komisie pre zakázané organizácie odvolať, pokiaľ získa povolenie od tejto komisie alebo, ak ho táto neudelí, od odvolacieho súdu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. decembra 2006, *Organizácia mudžahedínov iránskeho ľudu/Rada*, T-228/02, EU:T:2006:384, bod 2).

115 Za týchto okolností je zrejmé, že rozhodnutia, ktoré prijal Home Secretary, môžu byť predmetom súdnej žaloby, čiže, vychádzajúc z judikatúry uvedenej v bodoch 111 a 112 vyššie, tento správny orgán sa musí považovať za rovnocenný súdnemu orgánu, a teda ako tvrdí Rada, za príslušný orgán v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 v súlade s judikatúrou, kde sa už viackrát rozhodlo v tomto zmysle (rozsudky z 23. októbra 2008, *People's Mojahedin Organization of Iran/Rada*, T-256/07, EU:T:2008:461, bod 144, a zo 16. októbra 2014, *LTTE/Rada*, T-208/11 a T-508/11, EU:T:2014:885, body 120 až 123).

116 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že napadnuté akty nemožno zrušiť z dôvodu, že Rada sa v ich odôvodnení opierala o rozhodnutie, ktoré prijal Home Secretary, ktorý je správnym orgánom.

– *O skutočnosti, že rozhodnutie, ktoré prijal Home Secretary, spočíva v zostavení zoznamu teroristických organizácií*

117 Žalobkyňa tvrdí, že činnosť príslušných orgánov vrátane Home Secretary pri napadnutých aktoch v praxi spočíva v zostavení zoznamov teroristických organizácií s cieľom uplatniť na ne režim obmedzení. Táto činnosť vypracovania zoznamov podľa nej nepredstavuje represívnu právomoc, ktorú by bolo možné považovať za „podnet na vyšetrovanie alebo trestné stíhanie“, či dokonca za „odsúdenie“, čím cituje právomoci, ktoré by v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 mal „príslušný orgán“ mať.

- 118 Rada podporovaná Komisiou proti dôvodnosti tohto tvrdenia namieta.
- 119 V tejto súvislosti treba na základe judikatúry uviesť, že spoločná pozícia 2001/931 nevyžaduje, aby bolo rozhodnutie príslušného orgánu súčasťou trestného konania v striktnom slova zmysle, pokiaľ má predmetné vnútroštátne konanie, berúc do úvahy cieľ sledované spoločnou pozíciou 2001/931 v rámci vykonávania rezolúcie Bezpečnostnej rady OSN č. 1373 (2001), za cieľ boj proti terorizmu v širšom zmysle (rozsudok zo 16. októbra 2014, LTTE/Rada, T-208/11 a T-508/11, EU:T:2014:885, bod 113).
- 120 V tomto zmysle Súdny dvor konštatoval, že ochrana dotknutých osôb nie je spochybnená, ak rozhodnutie neprijal vnútroštátny orgán v rámci konania, ktorého cieľom je uloženie trestných sankcií, ale v rámci konania, ktorého predmetom sú preventívne opatrenia (rozsudok z 15. novembra 2012, Al-Aqsa/Rada a Holandsko/Al-Aqsa, C-539/10 P a C-550/10 P, EU:C:2012:711, bod 70).
- 121 V prejednávanej veci rozhodnutie, ktoré prijal Home Secretary, stanovuje opatrenia zákazu proti organizáciám považovaným za teroristické, a teda je súčasťou, ako to vyžaduje judikatúra, vnútroštátneho konania, ktorým sa majú v prvom rade uložiť preventívne alebo represívne opatrenia voči žalobkyni, a to z dôvodu boja proti terorizmu (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. októbra 2014, LTTE/Rada, T-208/11 a T-508/11, EU:T:2014:885, bod 115).
- 122 Pokiaľ ide o okolnosť, že výsledkom činnosti predmetného orgánu je zostavenie zoznamu osôb alebo subjektov zapojených do terorizmu, je potrebné zdôrazniť, že táto okolnosť sama osebe neznamena, že tento orgán nevykonával individuálne posúdenie pri každej z týchto osôb alebo subjektov skôr, ako ich na tieto zoznamy zaradil, ani to, že toto posúdenie bolo určite svojvoľné alebo neopodstatnené (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. októbra 2014, LTTE/Rada, T-208/11 a T-508/11, EU:T:2014:885, bod 118).
- 123 Preto nejde o okolnosť, že výsledkom činnosti predmetného orgánu je vyhotovenie zoznamu osôb alebo subjektov zapojených do terorizmu, ale o to, či sa táto činnosť vykonáva s dostatočnými zárukami na to, aby sa o ňu mohla Rada opierať na účely odôvodnenia jej vlastného rozhodnutia o zaradení na zoznam (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. októbra 2014, LTTE/Rada, T-208/11 a T-508/11, EU:T:2014:885, bod 118).
- 124 Žalobkyňa preto nesprávne tvrdí, že pripustiť, že orgán možno kvalifikovať ako príslušný pre jeho právomoc zostavovať zoznamy, by v zásade odporovalo spoločnej pozícii 2001/931.
- 125 Tento záver ostatné argumenty predložené žalobkyňou nespochybňujú.
- 126 Po prvé žalobkyňa tvrdí, že podľa článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 môže Rada zohľadniť len zoznamy zostavené Bezpečnostnou radou OSN.
- 127 S týmto tvrdením nemožno súhlasiť, pretože účelom poslednej vety článku 1 ods. 4 prvého pododseku spoločnej pozície 2001/931 je len poskytnúť Rade možnosť ďalšieho označenia navyše k označeniam, ktoré môže vykonať na základe rozhodnutí príslušných vnútroštátnych orgánov.
- 128 Po druhé žalobkyňa zdôrazňuje, že zo zoznamu Únie sa v rozsahu, v akom Rada preberá zoznamy navrhnuté príslušnými orgánmi, stáva zoznam rekapitulujúci zoznamy, čím sa naň vzťahuje pôsobnosť vnútroštátnych správnych opatrení, ktoré boli podľa okolností prijaté orgánmi tretích štátov bez toho, aby o tom boli dotknuté osoby informované a aby mali možnosť sa účinne brániť.
- 129 V tejto súvislosti treba konštatovať, že – ako uvádza žalobkyňa – Rada pri identifikovaní osôb alebo subjektov, na ktoré sa majú opatrenia zmrazenia finančných prostriedkov vzťahovať, vychádza zo záverov, ku ktorým dospeli príslušné orgány.

- 130 V rámci spoločnej pozície 2001/931 bola zavedená osobitná forma spolupráce medzi orgánmi členských štátov a európskymi inštitúciami, z ktorej pre Radu vyplýva povinnosť sa v čo najväčšej možnej miere spoliehať na úsudok príslušných vnútroštátnych orgánov (pozri v tomto zmysle rozsudky z 23. októbra 2008, *People's Mojahedin Organization of Iran/Rada*, T-256/07, EU:T:2008:461, bod 133, a zo 4. decembra 2008, *People's Mojahedin Organization of Iran/Rada*, T-284/08, EU:T:2008:550, bod 53).
- 131 Rade v zásade neprislúcha rozhodovať o dodržaní základných práv dotknutej osoby príslušnými vnútroštátnymi orgánmi (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. júla 2007, *Sison/Rada*, T-47/03, neuverejnený, EU:T:2007:207, bod 168).
- 132 Všeobecný súd je len vo výnimočných prípadoch, keď žalobkyňa na základe konkrétnych skutočností spochybni dodržanie základných práv orgánmi členských štátov, povinný preskúmať, či boli tieto práva účinne dodržané [pozri analogicky rozsudok z 25. júla 2018, *Minister for Justice and Equality (Nedostatky v systéme súdnictva)*, C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, bod 36].
- 133 Naopak, pokiaľ ide o orgány tretích štátov, Rada je povinná, ako bolo uvedené v bodoch 85 a 86 vyššie, uistiť sa *ex offo*, že tieto záruky boli účinne uplatnené, a odôvodniť svoje rozhodnutie v tomto ohľade.

– *O absencii závažných a dôveryhodných dôkazov alebo indícií, na ktorých je založené rozhodnutie, ktoré prijal Home Secretary*

- 134 Žalobkyňa sa domnieva, že Rada bola povinná, keďže sa opierala o rozhodnutie vydané v správnom konaní a nie o súdne rozhodnutie, preukázať, že toto rozhodnutie bolo „založené na závažných dôkazoch alebo záchytných bodoch [na závažných a dôveryhodných dôkazoch alebo indíciách – *neoficiálny preklad*]“, ako to vyžaduje článok 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931.
- 135 Vzhľadom na to, že táto argumentácia sa netýka právnej kvalifikácie toho, či „príslušný orgán prijal rozhodnutie“ v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931, ktorá je predmetom tohto žalobného dôvodu, bude preskúmaná v rámci druhého a šiesteho žalobného dôvodu v rozsahu, v akom sa tieto týkajú závažných a dôveryhodných dôkazov alebo indícií v zmysle tohto ustanovenia.
- 136 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy a s výhradou preskúmania argumentácie uvedenej v bode 134 vyššie sa druhý žalobný dôvod musí zamietnuť ako nedôvodný.

O druhom a šiestom žalobnom dôvode v rozsahu, v akom sa tieto týkajú závažných a dôveryhodných dôkazov alebo indícií v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931

- 137 Žalobkyňa v rámci druhého a šiesteho žalobného dôvodu tvrdí, že Rada bola povinná v odôvodnení týkajúcom sa napadnutých aktov uviesť „závažné a dôveryhodné dôkazy a indície“, na ktorých sa rozhodnutia príslušných orgánov zakladali. Uznáva, že skutkové okolnosti v ňom boli uvedené. Podľa nej však boli vyjadrené v abstraktných a vágnych pojmoch.
- 138 Ako vyplýva z bodu 134 vyššie, v rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa okrem iného tvrdí, že Rada neuviedla žiaden dôkaz o skutkových okolnostiach uvedených v napadnutých aktoch.
- 139 Vzhľadom na to, čo bolo konštatované v bode 105 vyššie, sa tento žalobný dôvod musí preskúmať len v rozsahu, v akom sa týka rozhodnutia, ktoré prijal Home Secretary.
- 140 V tejto súvislosti je nutné uviesť, že podľa článku 1 ods. 4 prvého pododseku spoločnej pozície 2001/931 sa zoznamy zmrazenia finančných prostriedkov zostavujú na základe presných informácií alebo skutočností obsiahnutých v spise, z ktorých je zrejmé, že príslušný orgán prijal vo vzťahu k dotknutým osobám a subjektom rozhodnutie, ktoré je buď začatím vyšetrovania, alebo trestného

stíhania za teroristický čin alebo pokus o spáchanie, účasť alebo napomáhanie takéhoto činu, „ktoré je založené na závažných dôkazoch alebo záchytných bodoch [závažných a dôveryhodných dôkazoch a indíciách – *neoficiálny preklad*]“, alebo je odsúdením za takéto skutky.

- 141 Z celkového usporiadania tohto ustanovenia vyplýva, že požiadavka, podľa ktorej Rada musí skôr, než na základe rozhodnutí prijatých príslušnými orgánmi zapíše mená osôb alebo subjektov na zoznamy zmrazenia finančných prostriedkov, overiť, že tieto rozhodnutia sú „založené na závažných dôkazoch alebo záchytných bodoch [závažných a dôveryhodných dôkazoch a indíciách – *neoficiálny preklad*]“, sa vzťahuje len na rozhodnutia o začatí vyšetrovania alebo trestného stíhania a nie na rozhodnutia o odsúdení.
- 142 Rozdiel, ktorý sa tým robí medzi týmito dvoma druhmi rozhodnutí, vyplýva z uplatnenia zásady lojálnej spolupráce medzi inštitúciami a členskými štátmi, pod ktorú prijímanie obmedzujúcich opatrení v oblasti boja proti terorizmu patrí a podľa ktorej je Rada povinná založiť zápis teroristov alebo teroristických subjektov na zoznamy zmrazenia finančných prostriedkov na rozhodnutiach prijatých vnútroštátnymi orgánmi bez toho, aby ich musela, či vôbec mohla spochybniť.
- 143 Takto definovaná zásada lojálnej spolupráce sa uplatňuje na vnútroštátne rozhodnutia obsahujúce odsúdenie s tým dôsledkom, že Rada nemusí pred zápisom mena osôb alebo subjektov na zoznamy zmrazenia finančných prostriedkov overiť, či sa tieto rozhodnutia zakladajú na závažných a dôveryhodných dôkazoch alebo indíciách, a v tomto ohľade sa musí spoliehať na posúdenie vykonané vnútroštátnym orgánom.
- 144 Pokiaľ ide o vnútroštátne rozhodnutia týkajúce sa začatia vyšetrovania alebo trestného stíhania, tie majú pre svoju povahu miesto na začiatku alebo v priebehu konania, ktoré ešte nebolo ukončené. Na zabezpečenie účinnosti tohto boja sa považovalo za užitočné, aby Rada mohla pri prijímaní obmedzujúcich opatrení takéto rozhodnutia, aj keď sú len prípravnej povahy, použiť ako základ, pričom sa stanovilo, že aby sa zabezpečila ochrana osôb, na ktoré sa tieto konania vzťahovali, podmieni sa toto použitie tým, že Rada overí, či sú tieto rozhodnutia podložené závažnými a dôveryhodnými dôkazmi alebo indíciami.
- 145 V prejednávanej veci je rozhodnutie, ktoré prijal Home Secretary, konečné v tom zmysle, že už ďalej nemôže byť predmetom preskúmania. Navyše jeho účelom je zákaz žalobkyne v Spojenom kráľovstve spojený s trestnoprávnymi dôsledkami pre osoby, ktoré by s ňou udržiavali blízky alebo vzdialený vzťah.
- 146 Za týchto okolností rozhodnutie, ktoré prijal Home Secretary, nepredstavuje rozhodnutie o začatí vyšetrovania alebo trestného stíhania, ale musí sa považovať za rozhodnutie o odsúdení, takže podľa článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 Rada nebola povinná v odôvodnení týkajúcom sa napadnutých aktov uviesť závažné dôkazy a indície, na ktorých sa rozhodnutie tohto orgánu zakladalo.
- 147 V tejto súvislosti nie je relevantná skutočnosť, že Home Secretary je správnym orgánom, pretože, ako vyplýva z bodov 114 a 115 vyššie, jeho rozhodnutia možno napadnúť žalobou na súde, a preto sa musí považovať za rovnocenný súdnemu orgánu.
- 148 V dôsledku toho nemožno Rade vytýkať, že v odôvodneniach napadnutých aktov neuviedla „závažn[é] dôkaz[y] alebo záchytn[é] bod[y] [závažné a dôveryhodné dôkazy a indície – *neoficiálny preklad*]“, na ktorých sa zakladalo rozhodnutie, ktoré prijal Home Secretary.
- 149 Keďže sa tieto skutkové okolnosti nemusia uviesť, *a fortiori* nemusia byť preukázané.
- 150 Druhý a šiesty žalobný dôvod preto musia byť v rozsahu, v akom sa týkajú závažných a dôveryhodných dôkazov alebo indícií v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931, zamietnuté.

O tretom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom posúdení vecnej stránky skutkových okolností

- 151 Žalobkyňa má výhrady voči skutkovým okolnostiam spomenutým Radou v odôvodnení týkajúcom sa napadnutých aktov z dôvodu, že sú uvedené príliš nejasne, nie sú preukázané a sú príliš staré na to, aby odôvodňovali zaradenie jej mena na sporné zoznamy.
- 152 Tento tretí žalobný dôvod sa musí preskúmať iba v rozsahu, v akom sa týka skutkových okolností, z ktorých Rada vychádzala pri ponechaní mena žalobkyne na sporných zoznamoch. Ako totiž vyplýva z preskúmania žalobného dôvodu, ktoré práve predchádzalo, skutkové okolnosti, na ktorých je založené rozhodnutie, ktoré prijal Home Secretary, sa nemusia v napadnutých aktoch uviesť.
- 153 Pokiaľ ide o ponechanie zápisu mena žalobkyne na sporných zoznamoch, Rada v bode 7 odôvodnenia týkajúceho sa napadnutých aktov uviedla, že v danom prípade boli rozhodnutia príslušných orgánov, ktoré použila ako základ pre prvé zaradenie na zoznam, stále platné.
- 154 Z judikatúry vyplýva, že v prípade, keď od vnútroštátneho rozhodnutia, ktoré slúžilo ako základ pre pôvodný zápis na zoznam a pre prijatie aktov o zachovaní tohto zápisu, uplynul značný čas, nestačí, keď Rada na účely vyslovenia záveru o pretrvávajúcom nebezpečenstve zapojenia dotknutej osoby alebo subjektu do teroristických činností konštatuje, že uvedené rozhodnutie je naďalej platné, ale musí vykonať aktualizované posúdenie situácie, zohľadňujúc najnovšie skutkové okolnosti, ktoré preukazujú, že toto nebezpečenstvo pretrváva (pozri v tomto zmysle rozsudky z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, body 54 a 55, a z 26. júla 2017, Rada/Hamas, C-79/15 P, EU:C:2017:584, body 32 a 33).
- 155 Z judikatúry citovanej v bode 154 vyššie takisto vyplýva, že najnovšie skutkové okolnosti, na ktorých sa ponechanie mena určitej osoby alebo subjektu na zoznamoch zmrazenia finančných prostriedkov zakladá, môžu pochádzať z iných zdrojov ako vnútroštátnych rozhodnutí prijatých príslušnými orgánmi (pozri v tomto zmysle rozsudky z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-559/14 P, EU:C:2017:583, bod 72, a z 26. júla 2017, Rada/Hamas, C-79/15 P, EU:C:2017:584, bod 50).
- 156 V prejednávanej veci bolo prvé rozhodnutie, ktoré prijal Home Secretary, z roku 2001, zatiaľ čo napadnuté akty boli prijaté v období od júla 2016 do júla 2018.
- 157 Vzhľadom na dlhé obdobie medzi prvotným rozhodnutím, ktoré prijal Home Secretary, a napadnutými aktmi, v trvaní od pätnásť do sedemnášť rokov, sa Rada nemohla, uplatňujúc judikatúru uvedenú v bode 154 vyššie, uspokojiť s konštatovaním, že rozhodnutie, ktoré prijal Home Secretary, bolo ponechané v platnosti, a neuviesť pritom najnovšie skutočnosti preukazujúce, že nebezpečenstvo zapojenia žalobkyne do teroristickej činnosti pretrváva.
- 158 Pokiaľ ide o tieto skutočnosti, po prvé Rada v bode 16 prílohy A odôvodnenia týkajúceho sa napadnutých aktov v súvislosti s postupom revízie, ktorý sa uskutočnil v roku 2013 v Spojenom kráľovstve, uviedla:
- „V novembri 2013 dospela Home Secretary na základe dostupných dôkazov k záveru, že táto skupina bola do terorizmu zapojená inak, pretože vlastnila zbrane a bola naďalej odhodlaná použiť násilie na dosiahnutie jej cieľa, ktorým bol islamský štát...“.
- 159 Podľa žalobkyne je táto skutková okolnosť príliš nejasná na odôvodnenie ponechania zápisu jej mena na sporných zoznamoch.

- 160 V tejto súvislosti je nutné uviesť, že v prípade následných rozhodnutí o zmrazení finančných prostriedkov Súdny dvor konštatoval, že súd Únie bol povinný osobitne overiť jednak dodržanie povinnosti uviesť dôvody, ktorá je stanovená v článku 296 ZFEÚ, a jednak aj to, či tieto dôvody boli podložené (rozsudky z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 70, a z 26. júla 2017, Rada/Hamas, C-79/15 P, EU:C:2017:584, bod 48).
- 161 Pokiaľ ide o povinnosť odôvodnenia, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry musí byť z odôvodnenia, ktoré sa vyžaduje podľa článku 296 ZFEÚ, jasne a jednoznačne zrejmé uvažovanie inštitúcie, ktorá akt prijala, tak, aby sa dotknutá osoba mohla oboznámiť s dôvodmi prijatých opatrení a aby príslušný súd mohol vykonať preskúmanie (pozri najmä rozsudok z 15. novembra 2012, Rada/Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718), bod 50 a citovanú judikatúru).
- 162 V odôvodnení nemusia byť špecifikované všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, pretože dostatočnosť odôvodnenia sa musí posudzovať nielen so zreteľom na jeho znenie, ale aj so zreteľom na jeho kontext a tiež na všetky právne normy, ktoré dotknutú oblasť upravujú (rozsudky z 15. novembra 2012, Rada/Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, bod 53, a zo 14. októbra 2009, Bank Melli Iran/Rada, T-390/08, EU:T:2009:401, bod 82).
- 163 Konkrétne, akt spôsobujúci ujmu je dostatočne odôvodnený vtedy, keď je prijatý v kontexte, ktorý je dotknutej osobe známy a ktorý jej umožňuje pochopiť dosah opatrenia, ktoré bolo voči nej prijaté (rozsudky z 15. novembra 2012, Rada/Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, bod 54, a zo 14. októbra 2009, Bank Melli Iran/Rada, T-390/08, EU:T:2009:401, bod 82).
- 164 V prejednávanej veci je nutné konštatovať, že Rada si tým, že v bode 16 prílohy A odôvodnenia napadnutých aktov uviedla, že „[žalobkyňa] vlastnila zbrane a bola naďalej odhodlaná použiť násilie na dosiahnutie jej cieľa, ktorým bol islamský štát“, nespĺnila povinnosť odôvodnenia v zmysle vyššie uvedenej definície.
- 165 Na jednej strane totiž Rada v tomto vyhlásení všeobecnými výrazmi spomína len držbu zbraní, pričom túto nesituuje v čase, ani ju nelokalizuje. Na druhej strane žalobkyni pripisuje úmysel, ktorý nebol nijako zistený alebo ani nie je zistiteľný.
- 166 Za týchto okolností žalobkyňa nedokáže vo vzťahu k tejto skutočnosti ani s pomocou kontextu zistiť, čo sa jej vytýka, zatiaľ čo Všeobecný súd sa tým ocitá v situácii, keď z toho istého dôvodu nedokáže vykonať preskúmanie, ktoré je Súdnym dvorom požadované.
- 167 Odôvodnenie preto nespĺňa podmienky stanovené judikatúrou pripomenutou v bodoch 160 až 163 vyššie.
- 168 Po druhé Rada v bode 18 prílohy B odôvodnenia týkajúceho sa napadnutých aktov uviedla výpočet skutkových okolností pochádzajúcich zo „záznamov v evidencii (‘administrative records’) ministerstva zahraničných vecí o al-Džamá’a al-islámíja z roku 2010 a 2003“, pričom v bode 10 tej istej prílohy uviedla, že posledná revízia označenia žalobkyne za zahraničnú teroristickú organizáciu bola dokončená 15. decembra 2010.
- 169 Ide o tieto skutkové okolnosti:
- „[žalobkyňa] sa prihlásila k zodpovednosti za pokus o atentát na egyptského prezidenta Husního Mubaraka z júna 1995“,
 - „[žalobkyňa] v roku 1997 zaútočila na turistov v egyptskom Luxore, pričom o život prišlo 58 ľudí“,

- „v správe z roku 2006 [Federal Bureau of Investigation (FBI, Federálny úrad pre vyšetrovanie, Spojené štáty americké)] varoval orgány, že Rahman, predstaviteľ [žalobkyne], vyzýval na to, aby ho v prípade, že zomrie vo väzení, pomstili útokmi. V publikácii sa citovala Rahmanova posledná vôľa a závet, ktoré boli zverejnené na konferencii al-Káidy v roku 1998“.
- 170 Ako vyplýva z judikatúry pripomenutej v bodoch 154 a 155 vyššie, takýmito skutkovými okolnosťami možno odôvodniť ponechanie mena žalobkyne na zozname týkajúcom sa zmrazenia finančných prostriedkov, pričom zdroj využitý na ich zistenie je irelevantný, podstatným pre Radu je, aby mala na účely stanovenia svojej pozície k dispozícii dostatočne aktuálne skutočnosti.
- 171 Prvé dve z týchto skutkových okolností predchádzajú rozhodnutiu, ktoré prijal Home Secretary, na ktorom sa prvotný zápis žalobkyne na zoznam zakladá. Na účely odôvodnenia ponechania tohto zápisu ich preto nemožno brať do úvahy.
- 172 Pokiaľ ide o tretiu skutkovú okolnosť, žalobkyňa tvrdí, že je uvedená príliš približne a najmä to, že menovaný Rahman nie je jasne identifikovaný. Dodáva, že vyhlásenia tejto osoby nie sú pripísateľné jej organizácii a že táto skutková okolnosť je príliš stará, rovnako ako ostatné skutočnosti, ktoré sú v napadnutých aktoch uvedené.
- 173 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že stupeň odôvodnenia, ktorý sa od Rady vyžaduje, sa musí posúdiť so zreteľom na kontext, v ktorom bol napadnutý akt prijatý, a na vedomosti, ktoré žalobkyňa o tomto kontexte môže mať. V tomto prípade je všeobecne známe, že pán Omar Abdel Rahman bol predstaviteľom žalobkyne, že bol v roku 1993 uväznený v Spojených štátoch v nadväznosti na útoky spáchané na území USA, a že vo väzení zostal až do svojej smrti v roku 2017.
- 174 So zreteľom na známy kontext treba konštatovať, že táto skutková okolnosť bola opísaná dostatočne presne na to, aby bola splnená povinnosť odôvodnenia.
- 175 Predovšetkým bolo možné menovaného Rahmana ľahko identifikovať a vzhľadom na jeho postavenie nebolo neprimerané pripisovať jeho vyhlásenia žalobkyňi.
- 176 Uvedená skutková okolnosť je však sama osebe nepostačujúca na ponechanie mena žalobkyne na sporných zoznamoch.
- 177 Tlačová konferencia, na ktorej bola posledná vôľa pána Rahmana údajne zverejnená, sa totiž uskutočnila v roku 1998, teda predchádzala rozhodnutiu, ktoré prijal Home Secretary v roku 2001. Pokiaľ ide o správu FBI, táto bola zverejnená v roku 2006, to znamená viac ako desať rokov pred prijatím napadnutých aktov.
- 178 Rada proti práve uvedenej analýze namieta s tvrdením, že Všeobecný súd nemôže vykonať preskúmanie uvedené v bode 160 vyššie pri skutkových okolnostiach uvedených v odôvodnení týkajúcom sa napadnutých aktov, pretože tieto pochádzajú z rozhodnutí prijatých príslušnými vnútroštátnymi orgánmi v rámci revízie rozhodnutí, ktoré tieto orgány pôvodne prijali na účely vykonania prvotného zápisu žalobkyne na zoznam.
- 179 Rada sa domnieva, že tieto rozhodnutia o revízii musia byť považované za rozhodnutia, na ktoré sa vzťahuje článok 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931, takže skutkové okolnosti, na ktorých sa tieto rozhodnutia zakladajú, nesmú podliehať preskúmaniu Všeobecným súdom, pokiaľ ide o ich odôvodnenie a ich vecnosť, aj keď sa voči týmto namieta.
- 180 Toto tvrdenie je z vecného a z právneho hľadiska nesprávne.

- 181 V prvom rade, pokiaľ ide o skutkové okolnosti prevzaté v bode 16 prílohy A odôvodnenia napadnutých aktov, treba najskôr konštatovať, že k otázkam, ktoré Všeobecný súd položil, Rada uviedla, že v novembri 2013 bolo rozhodnutie, ktoré prijal Home Secretary, revidované medziministerskou skupinou poverenou revíziou zákazov. Na pojednávaní však formálne uznala, že táto revízia nevedla k prijatiu osobitného aktu orgánmi Spojeného kráľovstva, ktorý by bolo možné Všeobecnému súdu predložiť. Chýba teda rozhodnutie, ktoré by sa dalo považovať za rozhodnutie príslušného orgánu v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931.
- 182 Navyše, pokiaľ ide o skutkové okolnosti uvedené v bode 18 prílohy B odôvodnenia týkajúceho sa napadnutých aktov, treba uviesť, že nebol jasne preukázaný súvis s rozhodnutím o revízii, ktoré prijali USA. V tomto bode 18 sa totiž uvádzajú len skutkové okolnosti konštatované v „administrative records“ („záznamoch v evidencii“), pričom nie je špecifikovaný status týchto záznamov, pokiaľ ide o revíziu uvedenú v bode 10 tej istej prílohy, a dátum priradený k jednému z týchto „records“ („záznamov“) nezodpovedá dátumu uvedenej revízie.
- 183 Okrem toho je potrebné pripomenúť, že rozhodnutia USA citované Radou v napadnutých aktoch nemôžu slúžiť ako základ pre tieto napadnuté akty, pretože táto inštitúcia v odôvodnení neoverila, či boli požiadavky súvisiace s dodržaním práva na obhajobu splnené v súlade s judikatúrou Súdneho dvora.
- 184 Z týchto rôznych skutočností vyplýva, že Rada sa nemôže opierať o vnútroštátne rozhodnutia o revízii, ktoré podľa nej spĺňajú podmienky článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931.
- 185 V druhom rade, aj keby revízie rozhodnutí príslušných orgánov, ktoré slúžili ako základ pre prvotný zápis, predstavovali rozhodnutia spĺňajúce podmienky článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931, je nutné konštatovať, že tieto rozhodnutia by v žiadnom prípade neboli základom pre prvý zápis na zoznam v zmysle tohto ustanovenia, ale rozhodnutím o zachovaní zápisu v zmysle článku 1 ods. 6 tej istej spoločnej pozície.
- 186 Súdny dvor pritom rozhodol, že dotknutá osoba alebo subjekt môžu v rámci žaloby podanej proti ponechaniu ich mena na sporných zoznamoch napadnúť všetky skutočnosti, o ktoré sa Rada opiera na účely preukázania pretrvávania nebezpečenstva ich zapojenia do teroristických činností, a to bez ohľadu na to, či sú tieto skutočnosti získané z vnútroštátneho rozhodnutia prijatého príslušným orgánom, alebo z iných zdrojov (rozsudky z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 71, a z 26. júla 2017, Rada/Hamas, C-79/15 P, EU:C:2017:584, bod 49).
- 187 To, že by skutkové okolnosti uvedené v bode 16 prílohy A a v bode 18 prílohy B odôvodnení napadnutých aktov boli základom pre najnovšie rozhodnutia vnútroštátnych orgánov spĺňajúce podmienky článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931, by tak žalobkyňu nezabavilo práva namietat proti ich odôvodneniu a ich vecnej stránke a Všeobecný súd zas povinnosti preskúmať ich v súlade s judikatúrou pripomenutou v bode 160 vyššie.
- 188 V bodoch 161 až 177 vyššie je preto na mieste preskúmať odôvodnenie a vecnú stránku skutkových okolností, o ktoré sa Rada pri ponechaní mena žalobkyne na zozname zmrazenia finančných prostriedkov opiera, aj keď tieto skutkové okolnosti pochádzajú z vnútroštátneho rozhodnutia o revízii.
- 189 Na záver tohto preskúmania treba v prejednávacom prípade konštatovať, že skutočnosti uvedené Radou v odôvodneniach napadnutých aktov neumožňujú odôvodniť ponechanie mena žalobkyne na sporných zoznamoch.
- 190 Treba preto konštatovať, že tretí žalobný dôvod je dôvodný.
- 191 Všeobecný súd však považuje za vhodné pristúpiť aj k preskúmaniu ôsmeho žalobného dôvodu.

O ôsmom žalobnom dôvode založenom na chýbajúcom overení odôvodnení napadnutých aktov

- 192 Vo svojej žalobe žalobkyňa poznamenáva, že odôvodnenia napadnutých aktov, ktoré boli zaslané jej advokátovi listami z 26. mája a 13. júla 2016, z 30. januára a zo 7. augusta 2017, ako aj z 22. marca a 31. júla 2018, neboli podpísané predsedom tejto inštitúcie, a teda neboli overené, ako sa to vyžaduje v článku 15 rokovacieho poriadku tejto inštitúcie, tak ako bol prijatý rozhodnutím 2009/937/EÚ z 1. decembra 2009 (Ú. v. ES L 325, 2009, s. 35).
- 193 Žalobkyňa tvrdí, že keďže takéhoto overenie chýba, nemôže si byť istá, že odôvodnenia, ktoré jej boli doručené, v plnej miere zodpovedajú tým, ktoré prijala Rada, a že boli reprodukované v plnom rozsahu bez zmeny vykonanej po ich prijatí.
- 194 V tejto súvislosti žalobkyňa poznamenáva, že všetky odôvodnenia, ktoré jej boli oznámené listom z 26. mája 2016, boli opatrené dátumom 24. máj 2016, čo znamená, že v nich boli vykonané úpravy, určite pokiaľ ide o ich dátum, pretože k ich prijatiu došlo v rôznom čase, pričom nebolo možné určiť, či táto zmena je jediná, ktorá v nich bola vykonaná.
- 195 Na úvod je potrebné konštatovať, že tento žalobný dôvod je účinný len v rozsahu, v akom sa týka odôvodnení týkajúcich sa napadnutých aktov. Preto odôvodnenia oznámené listom z 26. mája 2016, ktoré sa vzťahujú na akty, ktoré im predchádzajú, nemožno účinne zohľadniť.
- 196 Pokiaľ ide o vec samu, je potrebné pripomenúť, že článok 297 ods. 2 prvý pododsek ZFEÚ znie takto:
„Nelegislatívne akty prijaté vo forme nariadení, smerníc a rozhodnutí, ktoré neuvádzajú, komu sú určené, podpisuje predseda inštitúcie, ktorá ich prijala.“
- 197 Navyše článok 15 rokovacieho poriadku Rady stanovuje:
Znenie aktov, ktoré prijal[a]... Rada... podpisuje predseda vykonávajúci funkciu v čase ich prijatia a generálny tajomník. Generálny tajomník môže preniesť svoje podpisové právo na generálnych riaditeľov generálneho sekretariátu.“
- 198 V rozsudku z 15. júna 1994, Komisia/BASF a i. (C-137/92 P, EU:C:1994:247, bod 75), ktorý cituje žalobkyňa, Súdny dvor v súvislosti s rozhodnutím prijatým Komisiou rozhodol, že overenie podľa rokovacieho poriadku tejto inštitúcie nemožno považovať za obyčajnú formalitu určenú na zabezpečenie jeho evidencie, ale že jeho účelom je zabezpečiť právnu istotu pevným stanovením znenia prijatého kolégiom v autentických jazykoch.
- 199 Podľa Súdneho dvora overenie stanovené rokovacím poriadkom Komisie umožňuje, aby sa v prípade spochybnenia overila úplná zhoda oznámených alebo uverejnených znení so znením prijatým inštitúciou a tým aj s vôľou ich autora (rozsudok z 15. júna 1994, Komisia/BASF a i., C-137/92 P, EU:C:1994:247, bod 75).
- 200 Z toho vyplýva, že podľa Súdneho dvora predstavuje overenie požadované rokovacím poriadkom Komisie podstatnú formálnu náležitosť v zmysle článku 263 ZFEÚ, ktorej porušenie môže mať za následok žalobu o neplatnosť (rozsudok z 15. júna 1994, Komisia/BASF a i., C-137/92 P, EU:C:1994:247, bod 76).
- 201 Tieto pravidlá, ktoré boli vyslovené v rozsudku z 15. júna 1994, Komisia/BASF a i. (C-137/92 P, EU:C:1994:247, body 75 a 76), v súvislosti s aktmi Komisie, sa musia preniesť aj na akty Rady.
- 202 Zásada právnej istoty totiž rovnako ako pri aktoch Komisie vyžaduje, aby tretie strany mali možnosť skontrolovať, že akty Rady, ktoré sú zverejnené alebo oznámené, zodpovedajú tým, ktoré boli prijaté.

- 203 To platí, aj keď Rada nie je, na rozdiel od Komisie, kolégium. V rozsudku z 15. júna 1994, Komisia/BASF a i. (C-137/92 P, EU:C:1994:247), Súdny dvor totiž pri odôvodnení povinnosti overovať akty vychádzal predovšetkým z nevyhnutnosti zabezpečiť právnu istotu tým, že sa v prípade spochybnenia umožní overiť úplná zhoda oznámených alebo uverejnených znení so znením prijatým inštitúciou. Právna istota je pritom všeobecnou zásadou práva, ktorá sa vzťahuje na všetky inštitúcie, bez ohľadu na ich povahu, obzvlášť keď, ako to je v tomto prípade, prijímajú akty, ktoré majú účinky na právne postavenie jednotlivcov alebo právnických osôb.
- 204 Navyše tak ako v prípade Komisie akty Rady podliehajú, konkrétne podľa článku 215 ZFEÚ, pravidlám väčšinového uznávania sa, z čoho vyplýva, že je dôležité mať možnosť overiť ich dodržanie.
- 205 V prejednávanej veci je nesporné, že odôvodnenia týkajúce sa napadnutých aktov, ktoré boli žalobkyni zaslané, neobsahujú podpis, ale javia sa, ako také, ako strojom napísané dokumenty, ktoré sú bez záhlavia a neobsahujú žiaden údaj, dokonca ani dátum, ktorý by umožňoval identifikovať ich ako akty pochádzajúce od Rady a určiť dátum, kedy boli prijaté.
- 206 Rada vo svojom vyjadrení k žalobe vysvetlila, že odôvodnenia oznámené žalobkyni boli výňatkami zo správ zaslaných Výboru stálych predstaviteľov (Coreper) pred schválením napadnutých aktov Radou v súlade s platným postupom. Predložila aj prílohu B 25, ktorá obsahovala:
- správu 10272/16 zaslanú Coreperu 17. júna 2016, ktorej príloha obsahovala odôvodnenie týkajúce sa aktov z júla 2016,
 - predbežný program 2591. zasadnutia Coreperu z 21. a 22. júna 2016; v bode 25 predbežného programu zasadnutia Coreperu z 21. júna 2016 boli medzi bodmi I zaradené návrhy aktov z júla 2016 s odkazom na správu 10272/16, ako aj na ďalšie dokumenty,
 - program 3480. zasadnutia Rady z 12. júla 2016, ktorý sa týkal bodov A; v bode 21 tohto programu boli spomenuté návrhy aktov z júla 2016 s odkazom na správu 10272/16 a na dokumenty spomenuté v programe Coreperu, ako aj ďalšie dokumenty.
- 207 Opatrením na zabezpečenie priebehu konania Všeobecný súd 29. júna 2018 požiadal Radu, aby mu predložila napadnuté akty podpísané v súlade s článkom 297 ods. 2 prvým pododsekom ZFEÚ a článkom 15 rokovacieho poriadku.
- 208 Rada 20. júla 2018 predložila Všeobecnému súdu napadnuté akty opatrené dátumom a podpisom jej predsedu a generálneho tajomníka, pričom však tieto akty odôvodnenie ich prijatia neobsahujú.
- 209 Rada nakoniec na pojednávaní uznala, že odôvodnenia týkajúce sa napadnutých aktov neboli opatrené podpisom jej predsedu a jej generálneho tajomníka.
- 210 Zdá sa teda, že pri prijímaní napadnutých aktov bola porušená podstatná formálna náležitosť a že z toho dôvodu musia byť napadnuté akty vyhlásené za neplatné.
- 211 Rada proti tejto analýze namieta.
- 212 Po prvé Rada uvádza, že tieto akty boli podpísané tak, ako to stanovuje rokovací poriadok, a že podpis chýbal len na odôvodneniach. Keďže formálnosť bola pri týchto aktoch dodržaná, nemali by byť podľa nej vyhlásené za neplatné.
- 213 V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že argument Rady robí medzi aktmi a ich odôvodnením rozdiel, ktorý nie je prijateľný.

- 214 Na základe článku 296 ZFEÚ musia byť akty prijaté Radou odôvodnené, pričom toto ustanovenie podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora od dotknutej inštitúcie vyžaduje uviesť dôvody, ktoré ju viedli k ich prijatiu, aby sa umožnilo dotknutej osobe pochopiť dôvody prijatých opatrení a aby príslušný súd mohol vykonať svoje preskúmanie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. novembra 2012, Rada/Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, bod 50 a citovanú judikatúru).
- 215 Výrok aktu možno chápať a jeho dosah merať len so zreteľom na jeho odôvodnenie. Keďže výrok a odôvodnenie predstavujú nedeliteľný celok (rozsudky z 15. júna 1994, Komisia/BASF a i., C-137/92 P, EU:C:1994:247, bod 67, a z 18. januára 2005, Confédération Nationale du Crédit Mutuel/Komisia, T-93/02, EU:T:2005:11, bod 124), inštitúcia je povinná prijať jeden aj druhý súčasne.
- 216 Vzhľadom na tieto úvahy nemožno medzi dôvodmi a výrokom aktu robiť pri uplatňovaní ustanovení o jeho overovaní žiadne rozdiely. Keď sú akt a odôvodnenie uvedené v samostatných dokumentoch, tak ako v tomto prípade, je nevyhnutné, aby bol jeden aj druhý overený tak, ako to vyžadujú tieto ustanovenia, pričom opatrenie jedného z nich podpisom nemôže zakladať domnienku, vyvrátiteľnú alebo nevyvrátiteľnú, že ten druhý bol takisto overený.
- 217 Po druhé Rada tvrdí, že v prejednávanej veci je skutkový kontext odlišný od skutkového kontextu vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 15. júna 1994, Komisia/BASF a i. (C-137/92 P, EU:C:1994:247), v tom, že v prejednávanej veci boli napadnuté akty a s nimi súvisiace odôvodnenia v plnom rozsahu prijaté dotknutou inštitúciou.
- 218 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že podľa judikatúry k porušeniu podstatnej formálnej náležitosti dochádza jediným chýbajúcim overením aktu, pričom nie je potrebné preukazovať aj to, že akt je postihnutý inou vadou alebo že chýbajúce overenie spôsobilo ujmu tomu, kto sa naň odvoláva (rozsudky zo 6. apríla 2000, Komisia/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, bod 42, a zo 6. apríla 2000, Komisia/Solvay, C-287/95 P a C-288/95 P, EU:C:2000:189, bod 46).
- 219 Keďže v prejednávanej veci nebolo odôvodnenie overené, nebola dodržaná podstatná formálna náležitosť, čo musí viesť k vyhláseniu neplatnosti napadnutých aktov, pričom nie je potrebné skúmať, či dokumenty zaslané žalobkyni plne zodpovedajú tým, ktoré prijala Rada.
- 220 Po tretie Rada tvrdí, že z judikatúry pre ňu v rámci spoločnej pozície 2001/931 vyplýva povinnosť oddeliť odôvodnenia od samotných aktov. Pokiaľ ide o obmedzujúce opatrenia prijaté Radou, súčasná situácia, keď sa podpisujú akty, ale nie odôvodnenia, podľa nej vyplýva zo samotnej judikatúry, takže v tomto ohľade jej nemožno nič vytýkať a akty preto nemôžu byť vyhlásené za neplatné.
- 221 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ musia byť všetky akty odôvodnené a že, ako bolo uvedené v bode 215 vyššie, výrok a odôvodnenie rozhodnutia tvoria nedeliteľný celok.
- 222 Je pravda, že vzhľadom na skutočnosť, že podrobné uverejnenie dôvodov uvádzaných na obvinenie dotknutých osôb a subjektov by mohlo odporovať naliehavým dôvodom všeobecného záujmu a mohlo by poškodiť ich legitímne záujmy, pripustilo sa, že uverejnenie výroku v úradnom vestníku a všeobecného odôvodnenia opatrení na zmrazenie finančných prostriedkov bolo postačujúce, s tým, že špecifické a konkrétne odôvodnenie tohto rozhodnutia sa muselo vyhotoviť s dodržaním formálnych náležitostí a oznámiť dotknutým osobám akýmkoľvek iným vhodným spôsobom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. decembra 2006, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Rada, T-228/02, EU:T:2006:384, bod 147).
- 223 Pripustenie tejto odchýlky sa však vzťahuje iba na uverejnenie aktov a nie na samotné tieto akty, a teda nie na povinnosť podpísať ich stanovenú článkom 15 rokovacieho poriadku Rady.

- 224 Po štvrté Rada tvrdí, že postup uplatnený pri jej fungovaní umožňoval v tomto prípade inak ako podpisom overiť, že odôvodnenia zaslané advokátovi žalobkyne zodpovedali tým, ktoré boli prijaté.
- 225 Rada je presvedčená, že toto preukázala, keď 5. októbra 2018 v odpovedi na otázky, ktoré jej položil Všeobecný súd, krok za krokom opísala postup, ktorým ňou boli akty z júla 2016 prijaté, a uviedla celý rad dokumentov týkajúcich sa týchto aktov, z čoho vyvodila záver, že odôvodnenia zaslané žalobkyni zodpovedali tým, ktoré schválila.
- 226 Z tejto argumentácie vyplýva, že podľa Rady môžu inštitúcie zaviesť alternatívu k podpisu, ak to považujú za užitočné alebo potrebné.
- 227 S takýmto tvrdením nemožno súhlasiť.
- 228 Ak Zmluva a rokovací poriadok určitej inštitúcie od tejto vyžadujú, aby dodržala formálnu náležitosť určenú v konkrétnom kontexte, táto inštitúcia nemôže túto požiadavku nahradiť postupmi, ktoré nie sú stanovené v pravidlách, ktoré sa na ňu vzťahujú. Keďže inštitúcie slúžia únii práva, nesmú sa, bez ohľadu na to, o akú inštitúciu ide, odchýliť od pravidiel, ktoré sa na ne vzťahujú.
- 229 V každom prípade Rada nepreukázala, že sa tretia strana dokáže ubezpečiť o tom, že odôvodnenia, ktoré jej boli zaslané, zodpovedajú tým, ktoré Rada prijala.
- 230 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné tretiemu a ôsmemu žalobnému dôvodu vyhovieť a napadnuté akty vyhlásiť za neplatné v rozsahu, v akom sa týkajú žalobkyne, pričom nie je potrebné preskúmať štvrtý, piaty a siedmy žalobný dôvod, ani časti šiesteho žalobného dôvodu, ktoré sa netýkajú závažných a dôveryhodných dôkazov alebo indícií v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931.

O trovách

- 231 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku je účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 232 Keďže Rada nemala úspech vo veci, je opodstatnené uložiť jej povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania, ako aj trovy konania vzniknuté žalobkyni tak, ako to táto navrhla.
- 233 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku znášajú inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, svoje vlastné trovy konania.
- 234 Komisia preto znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora)

rozhodol takto:

- 1. Rozhodnutie Rady (SZBP) 2016/1136 z 12. júla 2016, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (SZBP) 2015/2430, vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2016/1127 z 12. júla 2016, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu, a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) 2015/2425, rozhodnutie Rady (SZBP) 2017/154 z 27. januára 2017, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa**

vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (SZBP) 2016/1136, vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2017/150 z 27. januára 2017, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu, a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) 2016/1127, rozhodnutie Rady (SZBP) 2017/1426 zo 4. augusta 2017, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (SZBP) 2017/154, vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 2017/1420 zo 4. augusta 2017, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) 2017/150, rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/475 z 21. marca 2018, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (SZBP) 2017/1426, vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2018/468 z 21. marca 2018, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) 2017/1420, rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/1084 z 30. júla 2018, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (SZBP) 2018/475, a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2018/1071 z 30. júla 2018, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) 2018/468, sa zrušujú v rozsahu, v akom sa tieto akty týkajú „Gama’a al-Islamiyya“ (alias „Al-Gama’a al-Islamiyya“) („Islamic Group“ – „IG“) („Islamská skupina“ – „IG“).

2. Rada Európskej únie znáša svoje vlastné trovy konania, ako aj trovy, ktoré vznikli Al-Gama’a al - Islamiyya Egypt.
3. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

Pelikánová

Nihoul

Svenningsen

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 10. apríla 2019.

Podpisy